

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Rejsegodtgørelse

Lovforslaget går ud på at ophæve de særlige bestemmelser i statsskattelovens § 5 d og ligningslovens § 9, stk. 8 og 9, om rejsegodtgørelse til personer, der udfører offentligt hverv, således at der kommer til at gælde samme regler som for ansatte i private virksomheder.

Lovforslaget skal desuden give mulighed for en samlet politisk stillingtagen til de fremtidige rejsegodtgørelsesregler, bl.a. for så vidt angår de særlige erhvervsgrupper, der er nævnt i pkt. 5.1 – 5.5 i Told- og Skattestyrelsens cirkulære nr. 19 af 31. december 1995, som Ligningsrådet har ophævet med virkning fra 1. januar 1997.

Der foreslås desuden en udvidelse og præcisering af det hidtidige rejsebegreb, således at det klart kommer til at fremgå af ligningslovens tekst, i hvilke tilfælde Ligningsrådet har mulighed for at fastsætte standardgodtgørelsessatser og nærmere betingelser for udbetalingerne skattefrit.

For at give arbejdsmarkedets parter mulighed for at indrette sig på de nye regler ved at ændre aftaler om løn- og arbejdsforhold foreslås en overgangsregel, hvorefter Ligningsrådets nugældende særregler i Told- og Skattestyrelsens rejsecirkulære nr. 19 af 31. december 1995, pkt. 5.1 – 5.5, samt statsskattelovens § 5 d, skal kunne anvendes i 1997 og 1998 i stedet for de nye regler.

1. De nuværende regler og godtgørelsessatser

De nuværende regler om rejsegodtgørelse bygger dels på bestemmelsen i statsskattelovens § 5 d samt ligningslovens § 9, stk. 8 og 9 (offentligt hverv) og dels på bestemmelsen i ligningslovens § 9, stk. 5 (andre ansatte).

Efter *statsskattelovens § 5 d* har det hidtil været Finansministeriet, der fastsatte de generelle satser for kost og logi, men der har desuden i de enkelte styrelser, institutioner og kommuner m.v. været fastsat særlige regler på specielle områder.

Efter *ligningslovens § 9, stk. 5*, har Ligningsrådet fastsat nærmere regler og satser gældende for det øv-

rige arbejdsmarked. Ligningsrådet har som hovedregel anvendt Finansministeriets satser for kost og logi, men har fastsat afvigende satser for særlige erhvervsgrupper, som typisk har mindre udgifter end ved egentlige tjenesterejser. Ligningsrådet har fra 1. januar 1997 ophævet disse særregler, således at de pågældende grupper efter dette tidspunkt kun kan få refusion af deres merudgifter eller fradrag mod dokumentation. Disse særregler omfatter fagforbundenes funktionærer og tillidsmænd, handelsrejsende, langturs- og turistchauffører samt flyselskabernes flyvende personel.

2. Baggrunden for ønsket om nye fælles regler

a. Bestemmelsen i *§ 5 d* er i et vist omfang blevet anvendt til udbetaling af skattefrit godtgørelse på områder, der ikke er forbundet med særlige udgifter. Hertil kommer, at udviklingen i samfundet har medført, at der ikke længere er den samme forskel på offentligt hverv og privat erhvervsvirksomhed som hidtil, og at man ikke længere kan trække en skarp skillelinie mellem de to områder. Det er derfor ikke særlig hensigtsmæssigt at have to forskellige regelsæt.

b. Den omstændighed, at Ligningsrådet har ophævet satserne for *de særlige erhvervsgrupper* fra 1. januar 1997 medførte, at Fremskridtspartiet den 26. marts 1996 fremsatte lovforslag (L 224) om ophævelse af statsskattelovens § 5 d. Formålet var ifølge bemærkningerne at løse langturschaufførernes problemer som følge af Ligningsrådets beslutning. Der var i Folketinget almindelig tilslutning til det synspunkt, at der burde gælde samme regler for alle ansatte uanset ansættelsesstedet. En ophævelse af § 5 d ville imidlertid ikke isoleret set løse problemet for langturschaufførerne. Forslaget blev derfor ikke vedtaget, idet et flertal var enige i, at der var brug for en samlet politisk løsning, men man ønskede at afvente resultatet af det udredningsarbejde, der i forvejen var iværksat i Skatteministeriet, således at man havde en samlet belysning af problematikken i forbindelse med udbetaling af skattefrie godtgørelser, forinden Folketinget tager stilling.